

"En ERC hi ha una perfe

Cinc anys després que Àngel Colom accedís a la secretaria general d'ERC en un disputat congrés celebrat a Lleida, el partit independentista acaba de tancar, almenys fins després de les municipals, una crisi provocada per un enfrontament creuat a la cúpula. El secretari general d'ERC ha vist com, primer, quatre diputats encapçalats per Josep Lluís Carod Rovira, i, després, el mateix president del partit, Heribert Barrera, li criticaven obertament la manera de dirigir ERC i li demanaven canvis, en el sentit de recuperar la direcció col·legiada sorgida al congrés de Lleida. Les crítiques han estat replicades públicament per Pilar Rahola, actual número dos del partit i fidel a Colom, que ha titllat els crítics d'"irresponsables". Amb aquest clima, Colom va afrontar una delicada reunió del seu executiu celebrada dilluns 9 de gener, on tothom va tenir la vista fixada en les properes municipals, un repte vital per a ERC.

—*La darrera reunió de l'executiva d'ERC sembla que va tancar la crisi oberta que mantenia el partit. Quin va ser l'acord que es va prendre?*

—Es va prendre una resolució positiva d'enfortiment de la unitat del partit dins la pluralitat que hi ha i que hi ha hagut sempre dins ERC. La minicrisi va quedar tancada. Tancada a gust de tots i sincerament. No en tinc cap dubte. Qui ha guanyat? L'únic que ha guanyat és el partit i ningú individualment ha perdut. ERC s'ha reforçat.

—*Quan vostè diu que la crisi s'ha tancat "a gust de tots", vol dir que a partir d'ara la direcció d'ERC tindrà un funcionament més col·legiat, tal com havien demanat Carod Rovira i Barrera?*

—ERC sempre ha funcionat d'acord amb els estatuts aprovats el 1992, en un congrés extraordinari. Són els estatuts més democràtics que conec. Hem funcionat a gust de tothom. Certament hi ha hagut inquietud per part d'alguns companys de la direcció del partit, que potser hi veuen alguns dèficits. Entenc que aquests dèficits, en la mesura del possible, es resoldran si és que hi han existit, perquè sincerament, jo crec que el partit ha funcionat i funciona molt bé. A gust de tothom, o com a mínim de la gran majoria. Sempre hi ha hagut democràcia interna en ERC.

—*Els dèficits es resoldran reunint la comissió permanent, on són representats els principals dirigents d'ERC?*

—La comissió permanent, tal com preveuen els estatuts, només es reuneix amb caràcter

En aquesta entrevista el secretari general d'ERC, Àngel Colom, analitza la crisi que ha viscut el partit en les darreres setmanes, parla del número dos a la llista de Barcelona de les municipals i avança la seva posició davant els propers judicis a independentistes catalans.

d'urgència si hi ha cap tema que ho motivi. Ara considero que és més oportú, i així ho vaig comunicar al comitè executiu, que l'organisme que sigui més actiu ha de ser l'operatiu municipal nacional, que inclou els membres de la comissió política permanent, i que es reunirà setmanalment. Per tant, no solament no hi ha cap dèficit, sinó que hi ha una perfecta democràcia interna.

—*Malgrat aquesta opinió, la reunió de l'executiva va ser tensa i alguns dels seus membres, propers a vostè, van atacar durament els crítics.*

—Potser en alguns moments, la sinceritat va ser duresa per part d'alguns companys. Però tothom va mantenir uns mínims de gran respecte personal i polític. Ningú no ha dubtat de ningú.

—*Però algú va demanar que s'obrís expedient als dirigents crítics.*

—No. Ningú del comitè executiu no va qüestionar ningú i ningú no va demanar càstigs per a ningú. Jo ho hauria impedit.

—*Ho va impedir?*

—No vaig haver de fer-ho. Les deliberacions del comitè executiu són reservades i em mantinc en aquesta reserva. Però vull deixar clar que ningú no va demanar càstigs. Això no vol dir que no hi hagués ferides, però han quedat cicatritzades en quatre dies.

—*Qui va quedar ferit?*

—Vull fer una reflexió personal: fa pocs dies llegia unes declaracions del president Mitterrand, que responia a la pregunta d'un periodista que l'havia interrogat com podia donar suport a Lionel Jospin per la cursa a l'Elisi si Jospin havia estat un crític seu. Mitterrand, deia una cosa genial, que faig meua i que s'adiu molt a aquesta situació: li responia que ell valorava l'amistat de Lionel Jospin, i la valorava justament perquè aquesta amistat es basava en el fet que Jospin havia estat capaç de ser amic de Mitterrand i de mantenir el seu esperit lliure i crític. Jo vull que els meus amics, i considero amics tota la direcció del partit, guardin el seu esperit crític i la seva absoluta llibertat i sinceritat. Per això els considero amics.

—*El Mitterrand ja suposo qui és, però Jospin és Carod Rovira?*

—No, no. No faig comparacions. No ho dic en relació amb el Carod. Ho dic com a exemple de quina és la meua actitud envers els dirigents del partit. Per ser amics vull que tinguin llibertat d'esperit. No vull que siguin aduladors. Un secretari general d'un partit pot caure fàcilment en l'error de deixar-se portar pels aduladors, de

ta democràcia interna"

RICARD CUGAT

buscar-los i acceptar-los. Jo vull trobar-me ciutadans, no aduldors.

—*En aquests cinc anys com a secretari general d'ERC, potser s'ha trobat més aduldors que ciutadans al partit?*

—No. Estic molt satisfet dels meus companys. Tothom té els seus defectes i les seves virtuts.

—*Quin balanç fa d'aquests cinc anys com a secretari general d'ERC?*

—Estic satisfet. És més, estic molt satisfet en alguns aspectes i preocupat per altres.

—*Comencem per les satisfaccions.*

—En aquests cinc anys, ERC en cadascuna de les conteses electorals ha anat augmentant de suport en relació a les eleccions precedents. Em refereixo al mateix tipus d'eleccions. Les municipals del 91 van ser molt millors que les municipals del 87. Les autonòmiques del 92 ja va quedar clar que va ser un esclat del procés d'ERC. També són la punta més alta de totes les eleccions que hi ha en aquests moments a casa nostra. A les legislatives espanyoles, a més de recuperar la representació a Madrid, vam augmentar molt respecte a les últimes. I a les

"Ningú del comitè executiu no va qüestionar ningú i ningú no va demanar càstigs de ningú. Jo ho hauria impedit."

europées, malgrat perdre la representació al Parlament Europeu, vam doblar el nombre de vots que havíem tingut en les últimes europees. En tot el cicle electoral d'aquests cinc anys, ERC ha doblat el mínim dels seus vots. Tot això, havent clarificat a més a més l'estratègia i els objectius polítics d'ERC.

—*Després de cinc anys, considera necessari que ERC revisi la seva línia d'acció política?*

—Personalment crec que abans que acabi el 95 cal fer una petita reflexió. En algun moment hem de fer parada i fonda en el procés d'alliberament nacional. Aquesta parada i fonda l'han de fer totes les institucions, organismes, partits, entitats i persones que volem com a comú denominador de tots nosaltres la plena independència. La meua tradició republicana em fa anomenar aquesta reunió els estats generals del procés d'alliberament nacional. Això vol dir reunir en pla d'igualtat tots els que vulguin participar d'aquesta reflexió del que hem fet fins ara, d'on som i de quines línies cal impulsar.

—*Hem parlat de les satisfaccions però ens hem deixat les preocupacions.*

—Les preocupacions se situen més en l'im-

pacte de la *real-politik* d'avui en aquest procés d'alliberament nacional. És molt fort i les conseqüències són preocupants. L'impacte ens ve no solament de l'aparell de l'estat, sinó també des de forces mediàtiques molt importants, sobretot privades. Hi ha una ofensiva creixent de l'espanyolisme en contra del fet català. I el que em preocupa és que no sé si la catalanitat respon adequadament. La dinàmica política espanyola s'ha anat esllavissant cap a casa nostra.

—*Creu que ERC ha sabut connectar l'horitzó final independentista amb les necessitats quotidianes del ciutadà?*

—Sí. Aquest és un dels èxits del partit. En bona part per mèrit del grup parlamentari i també, més tard, per la intervenció de la diputada Pilar Rahola —brillant intervenció en tots moments i en tots els àmbits—, hem arribat al que jo anomeno la quotidianitat independentista. Ja no ens cal parlar d'independència, perquè ja queda clar. ERC ja ha connectat perfectament la proposta nacional amb el paper que ha de representar com a esquerra constructiva i assenyada.

—*Com analitza l'aportació de Rahola en els últims temps?*

—Penso que ha estat el principal actiu humà que s'ha incorporat al partit darrerament. Sense cap mena de dubte. Hem d'agrair a Pilar Rahola la seva brillant tasca, el seu importantíssim impacte, la seva gran aportació al projecte. Aquesta és una percepció àmpliament majoritària dins ERC.

—*Malgrat això algunes de les seves actuacions han despertat crítiques al si d'ERC. Vostè mateix, en un document intern d'estratègia, reclamava que ERC havia d'evitar coincidir més amb el PP a Madrid i que calia intensificar els gestos independentistes.*

—El document, el vaig elaborar jo, però consultant membres de la direcció del partit, entre d'altres Pilar Rahola. La part de política espanyola la vam escriure junts. Ella mateixa em va dir que convindria que quedés clar que hi ha d'haver precisions concretes en aquest aspecte. Ni era una crítica i ni encara menys una desautorització.

—*Pensa aprofitar el capital polític i la popularitat de Pilar Rahola aconseguits a Madrid amb vista a les properes municipals, col·locant-la per exemple de número dos a la llista per Barcelona i reforçar així les possibilitats d'obtenir representació?*

—Això no correspon al secretari general, sinó a la federació d'ERC de Barcelona ciutat.

—*L'opinió del secretari general deu tenir alguna influència, oi?*

—Sí. És més una decisió de Pilar Rahola que no pas del secretari general.

—*Si ella li ho demanés, li diria que no?*

—Haig de ser molt prudent amb el procés d'elaboració de les candidatures. Permeti'm que em reservi la meua opinió. Només vull dir que

“Un secretari general d'un partit pot caure fàcilment en l'error de deixar-se portar pels aduldors, de buscar-los i acceptar-los.”

desitjo que Pilar Rahola s'impliqui al màxim en la força que ens ha de fer retornar a l'Ajuntament de Barcelona.

—*El principal objectiu d'ERC en aquestes municipals és recuperar la seva presència a l'Ajuntament de Barcelona?*

—Tenim un doble objectiu; aquest i esdevenir la segona força en implantació municipal a Catalunya. Anem encaixant CiU en molts pobles. Som l'única força que se'ls hi oposa a moltes comarques. L'esforç titànic, el farem a la capital de Catalunya, però si no assolim els objectius, no serà cap desastre.

—*Però si ERC queda fora del consistori barceloní, el seu projecte quedarà posat en qüestió.*

—Seria preocupant, però no catastròfic. El nostre és un projecte per a corredors de fons. La catàstrofe seria que tinguéssim menys regidors que el 91, encara que entréssim a Barcelona. Però estic segur que a Barcelona hi serem.

—*Abans de les municipals se celebrarà el judici als independentistes detinguts l'any 1992 pel jutge Garzón. Quina és l'actitud d'ERC davant aquest procés?*

—Nosaltres fem les gestions màximes perquè aquest judici primer no sigui un judici contra l'independentisme i que el resultat d'aquest judici sigui un acte de justícia real. Cal que es tingui en compte l'atenuant que l'any 91 la gent de Terra Lliure va dissoldre l'organització. La fiscalia i la judicatura espanyoles haurien de valorar aquest fet i el resultat del judici no hauria de produir cap pena de presó.

—*Vostè ha parlat amb el fiscal general de l'estat, Carlos Granados. Li va traslladar aquesta petició?*

—I hem parlat amb el fiscal en cap de l'Audiència Nacional i el fiscal del cas. Ens han atès molt bé. Ens han escoltat, però no ens han donat cap resposta perquè la fiscalia fa les peticions des del punt de vista tècnic. Tant ells com els jutges haurien de tenir en compte l'atenuant que he dit i ser conscients de la situació política de Catalunya. No hi ha d'haver pena de presó, però més que això no podem fer. Esperar...

—*La negativa a l'indult que havia anunciat Marcel·lí Canet no li fa ser més pessimista pel que fa a qualsevol esperança de bona voluntat?*

—M'augmenta l'escepticisme. Belloch ens va prometre que seria abans de Nadal. Ens ha sorprès i ens ha disgustat. No sé què esperen.

—*Si a Canet no li concendeixen l'indult, i en el judici contra els independentistes hi ha penes de presó, ERC es replantejaria la signatura del pacte antiterrorista de Madrid?*

—Sí. Hi ha d'haver reciprocitat democràtica.

—*I la manca d'investigació de les tortures denunciades?*

—És un altre dels motius que ens prodria fer replantejar la nostra postura. Són tres temes que hem posat sobre la taula.

Pere Martí